

СВОБОДА ЗВЕРНУТИСЬ ДО НАС SVOBODA UKRAINIAN DAILY	
FOUNDED 1893	
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.	
Svoboda: (201) 434-0237	UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашингтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)	
Передплата на рік \$55.00, на півроку - \$32.00, на 3 місяці - \$17.00. Для членів УНСоюзу \$30.00 річно. За кожну зміну адреси - \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".	
Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.	

Сумнівна державна система

Відсутність по нинішній день, на четвертому році існування української держави, власної конституції — це не тільки брак найважливішого державного атрибуту, але й загроза, що настане боротьба за владу.

Покищо тієї боротьби не було і нема, на відміну від Росії, де відбулася боротьба за владу спершу між Горбачовим і Єльцином, згодом між Єльцином і російським парламентом. Кілька днів тому голова Верховної Ради Олександр Мороз заявив, що „президентська система не добра для України” і він висловився за президентсько-парламентарну систему. У перекладі на просту мову, О. Мороз, голова Соціалістичної партії, аж ніяк не хоче, щоб Президент Леонід Кучма мав більші права і компетенції, ніж має він. Л. Кучма ніколи не скривав, що він хоче мати якнайбільші права і компетенції, бо коли би однакові права дати Верховній Раді, неможливо річчю стануть економічні й інші реформи, що їх проведення поставив собі за мету Л. Кучма.

Всупереч своїй заяві, коли був в Америці на зустрічі з українською громадою, що він, Мороз, не є проти реформ, він був проти того, щоби піти назустріч Л. Кучмі і схвалити „малу конституцію” та тим самим уможливити виконавчій владі проводити реформи. Ми подали були вістку, що у тій справі Мороз програв, бо „малу конституцію” схвалено у першому читанні. Не знаємо, яка доля буде тієї малої конституції у дальшому процесі законодавства і чи не повториться анахронізм з виборами до Верховної Ради, які тягнуться місяцями і все ще не закінчені. Але Мороз програв, бо люди в Україні спрагнені змін на краще і не підтримають Мороза, який принципово не хоче відпекатися державно-адміністративної системи Рад — сільських, міських, районних, обласних аж до Верховної.

Тепер в Україні багато говорять про зміну голови Кабінету Міністрів, по нашому прем'єр-міністра Віталія Масола, який був прем'єром ще перед референдумом 1-го грудня 1991 року і, мабуть, належить ще до діячих ерів Щербицького. Він відійшов був під тиском студентських демонстрацій і тепер появились поголоски, буцімто він планує зрезиґнувати. Він заперечив це, але не є виключене, що йому сквалять „вотум недовіря”, тим паче, що і Кучма, мабуть, хоче його позбутися. Верховна Рада затверджує — або відкидає — запропонованих Президентом членів Уряду, але для схвалення недовіря під час урядування міністра треба мати поважну причину. Кучма оточив себе людьми молодшого покоління. Масол належить до покоління старшого і не користується популярністю. Справа повинна б швидко прояснитися, хоч усі справи в Україні вирішуються черепашою ходю.

Всі речі роблять люди, тому не можна казати, що для будови держави байдуже, хто займатиме який пост. Недобре, що по нинішній день в Україні аж забагато проблем і що вирішування кожної з них вимагає такого довгого часу і якогось неповажного підходу. Вирішення державної системи, вирішення поділу прав і компетенцій Президента, Верховної Ради, пленарного засідання Верховної Ради — все це і багато інших подібних проблем — невирішені, а якщо зберуться на чергові наради — потопануть у морі слів.

Становище Олександра Мороза, що країні потрібна президентсько-парламентарна система, — гарно звучить. Раз-у-раз доводиться пригадувати собі, що не можна підходити однаково до проблем і до всіх людей в Україні, бо хоч це одна мова — два інші світи. І треба признати, що і тут, в діяспорі, існує проблема людей, нема людей великого формату, потрібних для вирішування великих проблем.

Автори книжок і видавництва, які бажать, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи” разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів між рядками і писати розбірливо (декто розуміє що вимоги як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо знайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріалах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Війна добігала до кінця. Перемога була вже „не за горами”, але дослівно „на порозі”. Тому треба було переможним альянтам ще раз зібратися, щоб устійнити в загальному, що робити, щоб перемогу остаточно приспівити та закріпити (головно, втримати одну спільну лінію серед альянтів і втягнути СССР у війну з Японією) та упорядкувати світ після припинення воєнних операцій. Для того вибрано час 4-11-го лютого, а місцем зустрічі Ялту в Криму, бо Сталін, як господар конференції, запрошуючи американського президента Рузвельта і британського прем'єр-міністра В. Черчіля, не хотів їхати задалеко від Москви того критичного 1945 року. Прийнято в Ялті ряд постанов, в яких у великій мірі зацікавлені українці в Америці і в цілому світі. Ті домовлення часто виглядають нам нині досить дивними, майже немовірними із 50-річної ретроспективи через свою непотрібну жорстокість супроти мільйонів невинних людей. Однаке ще далі живемо у світі засадничо зформованому саме під час Ялтинської конференції: всу-

Петро Грицак

50-ЛІТТЯ ЯЛТИ

I

переч всяким високопарним деклараціям про демократію, самовизначення народів та деколонізацію, світ став поділений на дві сфери впливів: Америки, з однієї сторони, та СССР, з другої. Ще далі, вже три роки після розпаду СССР, той поділ все ще відчувається в міжнародних відносинах.

Багато з того, що сталося в Ялті, можна собі пояснити із аналізу воєнної ситуації, що тоді запанувала, проблемами тогочасної американської домашньої політики та духовим і фізичним станом людей, які брали участь у Ялтинській конференції. Подивимось наперед на Рузвельта (заняного тоді популярно як „Ф.Д.Р.”). Він був у той час вже тяжко хворим, бо всього 8 тижнів пізніше помер від крововиливу в мозок. Не зважаючи на значне фізичне ослаблення, Рузвелт не хотів припинити своєї активності, зв'язаної з веденням війни (як головнокомандуючий) та керуванням державною

берали, яких серця кровавилися (ніби над всюди існуючою соціальною несправедливістю), і які дивилися прихильним оком на соціальні експерименти в СССР. Навіть після Тегранської конференції 1943 року вони почали називати Сталіна афекціоново „вуйком Джо” (uncle Joe). Хоча Рузвелт мав багато досвід із тим, що СССР не дотримується підписаних договорів (після встановлення дипломатичних відносин з СССР у 1933 році), він твердо врів: тепер Сталін змінився на краще, все буде в порядку. Чому? Бо вірив, що при помочі особистого блиску та компліментів він потрапить переконати Сталіна, щоб той став демократом „з переконання”. Згідно із планами, Рузвелт врів, що на майбутнє, для тривалого утримання миру у світі, треба буде всіх роззброїти, а на горі поставити „чотирьох поліціянтів”: Америку, СССР, Великобританію та... Китай! Одним із тих поліціянтів мав стати саме „зреформований”, на думку радників Рузвельта, Сталін, як де факто диктатор СССР.

(Закінчення буде)

Євген Іванків

КНИЖКА ПАПИ ПРО НАДІЮ

Crossing the Threshold of Hope — by His Holiness John Paul II, Alfred A. Knopf, New York, 1994.

I

для нас, українців.

Напевно багато людей очікувало, що зміст цієї книжки матиме психологічно-інспіративний характер з релігійним підложжям, так як це було в книжках таких відомих авторів, як Єпископ Фултон Шін чи пастор Норман Вінсент Піл; що людина знайде в цій книжці відповідь та вказівки у своїх щоденних клопотах та життєвих проблемах. Але так воно не є. Головним предметом цієї книжки є виклад католицької віри, а також особистих надій та візій Папи щодо майбутнього Католицької Церкви та її поширення по цілому світі. Надія є тут тільки другорядним предметом, не відноситься безпосередньо до окремих людей, але в загальному до людства, а головню до Церкви і до Папи. Урядові і ролі Папи присвячено тут дуже багато уваги.

Папа Іван Павло II — це високоосвічене людина, із солідним знанням богослов'я, філософії, світової лі-

тератури, історії та інших наук. Деякі розділи написані дуже цікаво, відзначаються оригінальністю та глибиною думки. Хибною цього твору є надмірна суб'єктивність та тенденційність, самовільна деколи інтерпретація деяких історичних фактів, нахил до самовивиснування та егоценризму. Постійне вихвалювання польського народу та його чеснот, правдивих чи уявних, обнижує вартість цієї книжки. Нас, українців, і нашу Церкву майже не згадувано у цій книжці, а ті скупи інформації, що подані, є викривлені і неточні.

Книжку написано у формі інтерв'ю італійського журналіста і автора Вітторіо Мессорі з Папою. Папа відповідає на окремі питання і кожна відповідь Папи становить окремий розділ. Журналіст Мессорі є католиком-традиціоналістом і всі його питання були узгіднені з Папою та відповідно сформульовані. Дуже дивно вражає нас уже початок, в якому аж декілька розділів присвяче-

ніщо не змогло його загіршити, своїм, атаки теплим, своїм, але заміняти тамте рідне, звідти, з дому. Жив Купчинський вочевиджимося тамтими вимірами часу і місця. Щось писав, щось творив, але все воно було якесь звідти, побачене ще там і висвітлене спалахами пам'яті. Виглядає, що він, як і його побратим від пера Ніжанківський, в той сам спосіб ментально „не розпакував емігрантських валіз”. Все, що рухало його життям і творчістю, прецінь, лишилося там, „за межею”, вдома, глибоко заспане часом, по рідних і милих садах прищод, серед людей, з яких складався той безповоротно минулий час. Можна підозрівати, що спогад його невпинно блукав закамарками кипучої стрілецької молодості, що палахкотіла гарячим золотом Листопадового Зриву. Свою літературну творчість він по вінця населив постатями тих, кого не забув з жорстоких часів війни, з ким дружбу могла урвати тільки куля. То він, Роман Купчинський, повичарував зі своєї уяви і позоводив у поему „Скоропад” всіх вкупі „Лишарів Залізної Остроги”, а ЕКО, що теж добре знав ту братію, повичислював і повбирав у ту раритетну романтичну подобу, форму і образ „краснодухів” зухвальств, повних героїзму, самопожертви, окопного братства, — молодих віком, але вже міцно заправлених у боях ветеранів. Вони добре засвоїли собі ту фронткову засаду, що як тільки замовляй гармати і відспівали кулі, то у хвилину затишши приходить час на стрілецьку музу, на плинучу з серця до серця пісню і келеш доброго вина, за душі тих, що впали і за здоров'я тих, що ще живі, бо „Пиймо, друзі, грай, музико, нам вже все одно. Бо правдиві тільки в світі музика й вино!” Отак просто і визначно, „Бо війна війною...” і на то нема жадної ради.

Складалося так, що те юне братство — інтелігентне, цісарсько-австрійсько вимуштруване, трискаюче гумором направо і наліво, а до того шармантсько тріскаюче обцасами при супроводі дзвону блискучих острого і кавалерійських шабель, ті хвацько співаючі у поході хлопці, та квінтесенція галицького юного цвіту, якого сорок тисяч обчислюєсь, зметених заметліло, вже ніколи не давши зав'язі, — пішло собі на ту війну, як на парад, як на бал. У кривавий тан, у жахучий вальс зі смертю.

З їхньої постави могло здаватися, що не займала їх куля, не знали вони, що то окопні воші, ні тиф, ні рани, що були лиш серцедами і зводили когорти розгезальтованих, щотлих панночок, що з горя і з печалі не годні були втамувати гірких сліз за ними, що буцім відходили у сусіднє село, на нові позиції, а йшли вони таки у війну, в той бал, з якого сорок тисяч їх не повернулося. Видно тому, всі ті мистецько обдаровані молоді сили були згуртовані у пресовій квартирі УСС. Ті дотепні і відчайдушні шайбеголови з похідного театру чи з редакцій стрілецької преси стали конструкторами бойового духу і стремління до перемоги у стрільцях тої дивної і перед тим незваної армії, з-під „червоної каліни” і знаку „Золотого галицького лева”, якого з честю і славою понесли у кривавий шал війни. Видно, загартувавшись у вогні боїв, вижила і перетривала всі лихоліття вільною нескорена муза усуусів. Гідно пройшла всі випробування, переслідування і

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ РОСІЙСЬКА КОМЕДІЯ ЧИ УКРАЇНСЬКА ТРАГЕДІЯ?

Я з тих 12 мільйонів жителів України, які не голосували за Леоніда Кучму, бо не могла „благословити” на пост Президента України людину, що звертається до співвітчизників „языком межнаціонального общения” вже не існуючої Російської імперії. Правда, в останні предвиборчі дні він забалакав до нас мовою українською східного прикордоння. Пробачмо йому. Це доказ того, що в колонізованій російськими комуністами Україні зручніше і вигідніше було опанувати найвищої освіти, здобути вчені звання, ніж вивчити літературну праматеринську мову.

І ось Л. Кучма — Президент. Віголошує у Верховній Раді України свою програмову промову. Перед цілим світом обіцяє в державі України надати російській мові статус „офіційної”. В парламенті вигуки: „Ганьба!” — старанно заплескуються „продолжителями” аплодисментами”. Мене, росіянку з Ростова-на-Дону, дочку партпартійників, охоплює сором і здивування. Що це: російська комедія чи знову українська трагедія? Цікаво, як цей історичний факт оцінять нащадки ХХІ століття?

Чому я полюбила Україну? Десятки років я спілкувалася з моїми учнями українською мовою. Сприйняла духові надбання, багатство і красу української мови, літератури і мистецтва. Ще давні римляни підмітили: „Пізнаеш — полюбиш”.

Плакала разом з Тарасом Шевченком, Василем Стефаником, Уласом Самчуком. Сміялася з Григорієм Квіткою Основ'яненком, Степаном Руданським, Павлом Глазовим. Зацікавилася майстерністю полеміки Івана Вишненського, зачитувалася творами „шістдесятників”. Намагалася зрозуміти знахідки і помилки у філософських роздумах Сергія Подолинського, Івана Франка, Миколи Руденка. Пізнавала багатостраждальну історію України Михайла Грушевського, Наталії Полонської-Василенко, Володимира Винниченка, Ореста Суботельного. В багатотомному виданні знайшла і педантично розслідувала яскраві підтвердження обудливості і російського шовінізму Володимира Леніна щодо України. Побут і злидні українського колгоспно-кріпосницького Полісся, де вчителювала, теж були моїми.

Зрозуміла і переконалася, що самотність і ментальність корінних жителів України століттями сплосковувалася, зневажалася, оббурчувалася, спотворювалася ідеологією і мовою різноманітних сусідніх загарбників. Інтелектуальну еліту колонізатори намагалися

грати в своїх таборів, вві катівні совєтського режиму і не згнала, не забулася, стала справді народною (хоч мала цілком реальних авторів), наперекір всьому мислимому і немислимому, живе той музичний феномен, та пісня, що зірвалася з вуст неопірених хлопчаків, з вуст, над якими ще й вус не встиг засіятися як слід. Пішла в окопи, всмокталася в душі стрілецькі, з нею переживали тріомфи перемог і терпіння гіркоту поразок. З нею відпочивали після боїв і йшли сотнями на вічний спочинок, і далі йдуть і йдуть, один за одним і тут, і там, під набрякле непомірною тугою там і тут донині і присно: „Чуеш... кру, кру, кру, в чужині умру...” Що то за магія тих пісень, прецінь композивань їх пересичено не вишколені музикані, а молоді люди з великими, на всю війну серця ми. Ті пісні були з ними по всіх фронтах, полонах, таборах інтернованих і польових лазаретів, а потім у міжвоєнний час кликали до визволення. Далі пішли через Другу світову війну і повосний зрив на вигнання. Вона є, на мою гадку, феноменом, хоч донині не дуже вивченим, але вже фундаментально перелитим у бронзу і вкарбованим у граніті, розставленим по п'єдесталах, змітологізованим і возгеросним.

Щира, людська, стрілецька мужність і слава поступово від містерій ювілейно-хрестоматійного спрямування лишень і виключно на смерть і муки, так якби життя в служінні батьківщині потребує меншої самопожертви і менших мук творчих та інтелектуальних. Цю думку prorочо висловив Купчинський у своїх „терпких думках”: „Є на світі дві відваги: військова і цивільна. Ми масмо військову, а цивільної ні за сотика... Коли б ми навчилися ще жити для України, так як уміємо для неї вмирати, — тоді будемо мати державу”. То, власне, вони, усууси, спробували Листопадовим Зривом стягнути по державність, спробували оплатити свободу своїми життями. Гадаю, що усвідомлювали собі, як треба будувати державу з того матеріалу, що заповів лупати в скалах наш пророк у своєму поетичному маніфесті. Здається, що доста маємо будувати, хіба доволі налупали ми його за цих сто років, але чи достеменно вже знаємо, як з того звести і храм свободи, і цілком приватну оселю для народу, і прйдієшніх поколінь, які не страять з пам'яті: „Був собі стрілець...” Роман Купчинський, був і хай йому американська земля буде пухом! Був і у своїх піснях жити буде!

Україномовна росіянка
Е. Кругова
Київ

Звернення

У 1981 році детектив Чикагської поліції Володимир Дудич (тепер сенатор в стейті Іллінойс) заснував Українсько-Американську Поліційну Асоціацію, яка з бігом часу набрала популярності. З проголошенням у 1991 році незалежності України, асоціація поставила собі завдання активно співпрацювати з органами міліції та державної безпеки. В результаті зусиль асоціації започатковані спільні заходи між правоохоронними органами України і ЗСА. Зокрема зорганізовано і здійснюються проекти стажування у ЗСА практичних і наукових працівників органів внутрішніх справ України, в окремих вищих учбових закладах ЗСА. В серпні 1994 року асоціація допомогла українським колегам провести першу науково-практичну конференцію з проблем організованої злочинності. Діяльність асоціації до теперішнього часу була можлива через моральну та фінансову підтримку місії „Думки про віру“ та особистої участі її директора пастора Ярослава Шепелявця. З приємністю повідомляємо, що у вересні 1995 ро-

ку у Києві відбудеться друга міжнародна конференція, на цей раз з проблем боротьби з організованою злочинністю у фінансово-кредитній та банківській системах. До участі у її праці плануються включити відомих фахівців з різних країн світу. Метою нашої співпраці є сприяння і практична допомога у розв'язанні болючих питань боротьби з організованою злочинністю в усіх її проявах в ЗСА, Україні та інших країнах. З огляду на цю важливу працю звертаємося до всіх американців українського походження, які працюють у федеральних, стейтських та міських поліційних організаціях, вступати до асоціації (вкладка 25 дол. річно). Також звертаємося до всіх інших зацікавлених громадян, які хотіли б вступити як асоційовані члени (річна вкладка 15 дол.). Ставайте у наші ряди, щоб спільними зусиллями допомогти Україні у зміцненні її незалежності та розвитку демократії. Зголошуватися слід на адресу: Ukrainian American Police Association, 7805 W. Farragut, Chicago, Ill. 60656.

Микола Негода,
президент.

В Україні

(З інформації УНІАР)

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма в останніх днях видав низку указів, що торкаються перестановок в Уряді. Зокрема О. Гайдука та С. Чечоткіна звільнено з постів заступників голови Державного комітету матеріальних ресурсів. В. Оркушу та О. Савенка призначив заступниками голови Державного комітету телебачення і радіомовлення. Звільнив І. Доценка з посади заступника міністра Кабінету Міністрів у зв'язку з виходом на пенсію.

КИЇВ. — Другий аукціон з продажу сільсько-господарської продукції підтвердив, що ринковий механізм ціноутворення є значно ефективніший, ніж механізм командно-адміністративного апарату. Якщо на першому аукціоні продукції продано на 46 біл. карбованців, то на другому продукції продано на 271 біл. карбованців. Разом з тим, підписано контрактів на постачання сільськогосподарської продукції на суму 248 біл. карбованців. Як зазначив начальник Головного управління з продовольчих ресурсів Микола Солодкий, результати торгів були б ще

більші, якби консервативні політичні сили не чинили такого шаленого спротиву. Перешкоджають і деякі представники бізнесових кіл, зокрема ті, що звикли купувати продукцію сільського господарства за безцін.

ТЕРНОПІЛЬ. — Міська Рада заборонила продавати алкогольні напівки в кафе, ресторанах, школах, робітничих і дієтичних їдальнях, а також зі столиків та автомобілів. Заборонено продавати алкоголь всім, хто не має на це спеціального дозволу. Населення міста цілком нормально сприйняло згадані обмеження, однак любителі алкоголю дуже невдоволені, що продавати алкоголь заборонено й біля стадіону під час змагань й почали порівнювати ці заходи з діями Андропова — Горбачова на початку перебудови.

ХАРКІВ. — Міліція затримала податкового інспектора, який отримав хабара на суму один мільйон карбованців, приховавши порушення податкового закону одним з підприємців. Майно інспектора skonфисковано. Воно оцінене в 500 міль. карбованців.

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу НЮАРК, Н. Дж.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

відбудуться

в неділю 26-го лютого 1995 р., о год. 1-й по пол.
в залі школи св. Івана Хрестителя
746 Sandford Avenue, Newark, N.J.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішачим правом голосу. Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делегати та по два делегати наступних Відділів:

14, 27, 37, 76, 133, 142, 172, 214, 234, 306,
322, 340, 371, 459, 490

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

ПРОГРАМА НАРАД:

- Відкриття і схвалення порядку нарад.
- Ствердження правосильності зборів.
- Вибір Президії.
- Відчитання і прийняття протоколу з попередніх Загальних Зборів.
- Звіти уступаючої Управи і Контрольної Комісії.
- Дискусія над звітами і їх прийняття.
- Вибір нової Управи.
- Слово членів Головного Уряду УНСоюзу.
- План праці на біжучий рік.
- Внески і запити.
- Закриття Загальних Зборів.

У нарадах візьмуть участь:

д-р Нестор Олесницький,
заступник президента УНС,
Марта Лиско, секретар УНС,
Андрій Кейбіда, радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:

Роман Я. Пиндус, голова **Ярема Ракочий,** касир
Маркантоній Дацьківський, секретар
Ярослав Леськів, почесний голова

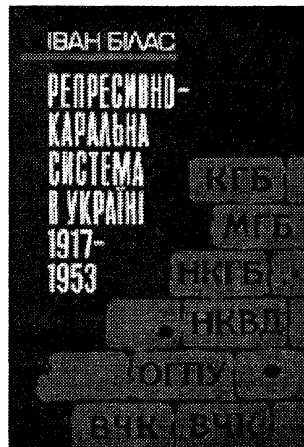
ДОРОГІ ЧИТАЧІ! ШАНОВНІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Чи вам відомо, що завдяки Фондові Відродження України при УНСоюзі зроблено і робиться чимало корисних справ для становлення незалежної, демократичної, правової української держави? На сьогодні цей фонд видав на свої благодійні акції 544.000 дол. Ось, наприклад:

— вийшли дві книжки авторства Івана Біласа „Репресивно-каральна система в Україні у 1917-1953 рр.“ накладом 5 тисяч примірників. Це — збірка документів і суспільно-політичний та історико-правовий аналіз, що розкривають жахливі злочини тоталітарно-комуністичного режиму.

Якщо ви вважаєте, що діяльність УНСоюзу в рамках Фонду Відродження України — УНС є справді корисною, то закликаємо вас допомагати своїми посильними пожертвами для її успішного продовження.

Чеки просимо виставляти на Ukrainian National Association — Fund for the Rebirth of Ukraine, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.



Шукають друзів для листування



Тетяна (зліва) і Оксана Бобрики.

Про війну в колишній Югославії впродовж останніх двох років і її безпосередні наслідки мали ми нагоду довідатися чимало з преси та звітності інших засобів масової інформації. Найбільше говориться про сербів, хорватів і мусулманів, бо це ті, які є конкретно заангажовані у тамтешніх подіях. Дуже мало звідомлень є про те, як воєнні події жорстко розправляються з іншими меншинами, що проживають на цій війною розтерзаній землі.

До таких меншин колишньої Югославії належить і багато наших земляків-українців, яких предки з тих чи інших причин поселилися на території, що сьогодні здригається у жорстокій воєнній хуртовині. Серед т. зв. жертв цієї воєнної хуртовини знайшлася родина Василя Бобрика, який особисто пережив неале горе — операцію ока, що її робили в Одесі. Двоім із його дітей, 20-річній Оксані та 17-річній Тетяні вдалося видістатися з Боснії в Україну, де вони намагаються закінчити серед-

ню освіту та здобути звання медичних сестер. Хоч сестранні двох років і їй безпосередні наслідки мали ми нагоду довідатися чимало з преси та звітності інших засобів масової інформації. Найбільше говориться про сербів, хорватів і мусулманів, бо це ті, які є конкретно заангажовані у тамтешніх подіях. Дуже мало звідомлень є про те, як воєнні події жорстко розправляються з іншими меншинами, що проживають на цій війною розтерзаній землі.



Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими в діаспорі і в Україні, що в суботу, 11-го лютого 1995 р. відійшов у вічність

бл. п.

ТЕОДОР МАТВІЙ

нар. 10-го травня 1915 р. в селі Голешів (Жидачівський р-н Львівська обл.)

Покійний був членом Братства св. Миколая — 5-й Відділ УНС, Парафії Чесного Хреста в Асторії, цікавився подіями в Україні, відвідував своїх рідних і допомагав їм боротися з недостатками.

ПАНАХИДА — у вівторок, 14-го лютого о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні R. P. Drago, 43-10 30-а Авеню в Асторії, Н. Й.

ПОХОРОН — в середу 15-го лютого з церкви Чесного Хреста при 31-12 30-а вул. о год. 9:30 рано і на цвинтарі Woodlawn у Бронксі

Залишилися у смутку:

дружина — МАРІЯ
сини — МИХАЙЛО і
— ТЕОДОР з родинами
— АНДРІЙ ПАЛЮХ з родиною
— МАРІЯ ЛІСОВИЧ і
— ТЕОДОР ДУДИК
дальші члени родини, знайомі, односельчани в Україні, ЗСА і Канаді.

Вісті з центральної і східної Флориди

Вже шостий рік підряд Культурний комітет центрально-східних країн Європи організував Службу Божу в наміренні розвитку свободи і демократії в країнах звільнених від комунізму. В римо-католицькій церкві в Ормонд Біч Службу Божу відслужили о. шамбелян Волтер Баєр і польський священник Волтер Новак, в проповіді о. Новак згадав, що звільнені країни від комунізму хочуть приступити до НАТО, але російський президент Борис Єльцин сказав „нет“. Отець Новак сказав, що теперішній президент Америки не розуміє справ Східної Європи, так як це розумів колишній президент Роналд Реген.

В імпрезі брали участь:

Онуфрій Мізюк



Ділимося сумною вісткою з приятелями і знайомими, що в середу 11-го лютого 1995 р. відійшов спокійно у вічність наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ

бл. п.

ВОЛОДИМИР ДЕМКОВИЧ-ДОБРЯНСЬКИЙ

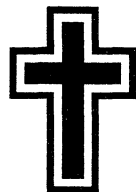
Народжений 1916-го року у Старому Самборі, Україна. Студіював у Кракові в Академії Мистецтва. Упродовж своєї затишної недуги мріяв про долю-волю України.

ПОХОРОННА відправа відбулася в суботу 21-го січня 1995 р.

Залишені в смутку:

дружина — ВАЛЕРІЯ
дочка — д-р МАРТА ГАЦ з мужем
ЕВГЕНОМ
сестра — ОКСАНА ГУЗАР

ВІЧНА ЇМУ ПАМ'ЯТЬ!



Ділимося сумною вісткою, що 5-го лютого 1995 р. відійшла у вічність на 83-му році життя

бл. п.

ОКСАНА-МИРОСЛАВА БАРИЛЯК

нар. на Лемківщині, вчителька, вдова по професорові медицини д-рові Романові Бариліакові.

ПОХОВАНА 7-го лютого у Львові, на Личаківському цвинтарі.

Залишені у глибокій скорботі:

дочка — д-р ІРЕНА ОЛЕКСЮК з мужем ПAVЛОМ (Чикаго)
сини — д-р ІГОР БАРИЛЯК з дружиною д-р ЛІДОЮ (Київ)
— д-р ЮРІЙ БАРИЛЯК з дружиною д-р ЗОРИНОЮ (Львів)
внуки — д-р ОКСАНА БАРИЛЯК з мужем РОМАНОМ БРИЦЬКИМ
— д-р ОЛЬГА БАРИЛЯК
— ОЛЕКСАНДЕР
— РОМАН
— АНДІЙ
— ІВАННА
— ДАРКА
правнучка СОЛОМІЙКА БРИЦЬКА
брат — д-р ВСЕВОЛОД МАНДЗЮК з дружиною д-р ЕМІЛІЄЮ з сином д-ром РОМАНОМ
сестра — ВІРА ЛОПУШАНСЬКА з сином д-ром БОРИСОМ
куми — д-р БОГДАН ГОРДИНСЬКИЙ з дружиною ІРИНОЮ



Ділимося сумною вісткою з рідними і знайомими, що 26-го січня 1995 року, померла в Обурні, Н. Й.

бл. п.

АННА СОСНЯК

народжена 27 лютого 1913 року в селі Смільники на Лемківщині. Похована на цвинтарі св. Йосифа в Обурні. Вічна їй пам'ять!

РОДИНА



Ділимося сумною вісткою, що 12-го лютого 1995 р. у Кергонксоні, Н. Й. відійшов у вічність наш дорогий МУЖ і БРАТ

бл. п.

д-р

БОГДАН БАБІЙ

нар. 16-го лютого 1916 р. в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ — 14-го лютого 1995 р. о год. 9:30 ранку в церкві св. Трійці в Кергонксоні, Н. Й., а відтак на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемтонбурґ, Н. Й.

Залишені в смутку:
дружина — МАРІЯ і
два брати у Сибіру.



Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями та знайомими, що в суботу 11-го лютого ц.р. несподівано відійшла у вічність на 75-му році життя, народжена в Торонто Канада

бл. п.

АНАСТАЗІЯ ПСУЙ

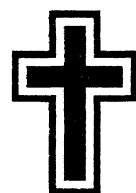
(вдова по покійному Володимирові Псуї)

ПАНАХИДА відбудеться у вівторок 14-го лютого 1995 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин: 1600 Stuyvesant Ave, Union, N.J.

ПОХОРОН 15-го лютого о год. 9:30 рано з української церкви св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж. на цвинтарі в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені в смутку:
РОДИНА І ПРИЯТЕЛІ

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!



В глибокому смутку повідомляємо рідних, приятелів і знайомих, що дня 12-го лютого 1995 року в Ляфает Гіл, Пенсильванія, з волі Всевишнього відійшов у вічність на 91-му році життя

бл. п.

адвокат

мгр СИЛЬВЕСТЕР МАРТЮК

Нар. 14-го січня 1904 р. в Скалі Подільській в Україні. Довголітній громадський діяч, власник адвокатської канцелярії в Чорткові.

ПАНАХИДА — в середу 15-го лютого 1995 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні М. і А. Насевичів, 109 East Tabor Road Philadelphia, PA.

ПОХОРОН — в четвер 16-го лютого 1995 р. з церкви св. Михаїла, Fox Chase, PA на цвинтарі св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Залишені в глибокому смутку:

дружина — МАРІЯ
донька — ДЗВІНКА ЗАХАРЧУК з мужем БОРИСОМ
внуки — ДАНИЛО ЗАХАРЧУК з дружиною КСЕНЕЮ
— ОЛЕНА ХАБУРСЬКА з мужем РОМАНОМ
правнуки — ДАНИЛКО
— СОФІЯ
— ЛУКАСИК
— БОРИСИК
сестринки — СТЕФА ПАСТУШЕНКО
— ДАРІЯ ГУСАР з родиною
— ЯРОСЛАВ БУКАЧЕВСЬКИЙ з родиною
братанки — ЛЕВКО МАРТЮК з родиною
— СТЕПАН МАРТЮК з родиною
швагрова — МАРІЯ ЛОЗИНСЬКА з родиною
ближча і дальша родина в Україні.
ВІЧНА ЇМУ ПАМ'ЯТЬ!

Кергонксон, Н. Й. (Р. Барановський). — Тут заходом місцевого відділу Координаційного Комітету Допомоги Україні (ККДУ) відбулася у неділю, 29-го січня 1995 року в церковній залі св. Трійці, доповідь д-ра Осипа Мороза на тему: „Реконструкція України і її складність“.

Після Служби Божої, о год. 12-й у широті заповнений залі кореспонденційний секретар і референт імпрез Євгенія Рубчак привітала присутніх і представила доповідача.

Осип Мороз, доктор економічних наук, працював у ділянці адміністрації вищих наукових установ. Був директором бюджету в Інституті міжнародної освіти в Нью-Йорку. У Массачусеттс Бей коммуніті коледжі виконував функції декана адміністрації, потім став директором бізнесових справ університету стейту Нью-Йорк.

Від 1990 року побував вже дев'ять разів у більшості по три місяці в Україні на запрошення Київського Політехнічного Інституту, де викладав менеджмент і, як консультант виконував проект перебудови адміністрації й організації установи вищого навчання України на американський зразок. Співпрацював теж з іншими науковими установами Києва,

Доповідь д-ра О. Мороза

Львова і Чернівців. На запрошення Верховної Ради України побував два рази по три місяці, як консультант в справі державної служби. Останньою на запрошення Кабінету Міністрів України побував три місяці, працюючи з відділом науки і соціально-трудових відносин та зв'язків з профспілками в справі якості продукції і послуг. Відраженні вже втретє Національним форумом фундації у Вашингтоні до України, допомагав зокрема в галузі загального менеджменту якості, організації координації наукових досліджень та вищої освіти, охорони інтелектуальної власності тощо. Тепер О. Мороз є запрошений радником Кабінету Міністрів України і консультантом Комісії з питань законодавства і законності Верховної Ради України (за згодою), член Ради Директорів ККДУ в ЗСА і очолює відділ ККДУ в Кергонксоні, Н.Й.

Доповідач почав з того, що економічна теорія особливо тісно пов'язана із статистикою. Державні заклади і організації підприємств публікують величезну кількість різноманітної цифрової інформації. Більша частина

наших уявлень про процеси, що проходять у країні — результат ретельної статистичної аналізи зібраної інформації. Саме в галузі економіки знаходять широке застосування чимало математичних методів статистики і теорії ймовірності.

Економісти формують економічні закони і принципи, тобто розробляють економічну теорію, яка має виняткове значення для формулювання економічної політики і розв'язки складових економічних проблем. Економічні методи, що їх використовують дослідники — це економічна політика, принципи, або теорія і факти та зв'язок між ними.

Правильне обґрунтування економічної політики повинно спиратися на економічні принципи і закони. Щоб ефективно управляти треба вміти передбачити і це є основою тверезої економічної політики.

В умовах зформованого цивілізованого суспільства, що базується на ринкових засадах, визначаються такі традиційні цілі: 1. Економічне зростання. 2. Повна зайнятість. 3. Економічна ефективність. 4. Стабільність цін. 5. Економічна свобода. 6. Справедливий розподіл доходів. 7. Економічне забезпечення і 8. Торговельний баланс.

Кожне суспільство, незалежно від його соціально-

економічного ладу, чи воно базується на суспільній, приватній, а чи на державній формі власності, розв'язує такі основні і взаємозв'язані проблеми за такими критеріями: „що, як і для кого?“ Це значить, які товари мають бути виготовлені і в якій кількості. Коли їх треба виготовляти, чи випускати більше засобів виробництва, чи товарів народного споживання. Чи виробляти більше продуктів харчування і менше одягу, чи навпаки. Який набір товарів і послуг найбільше задовольняє матеріальні потреби суспільства. Чи виробляти електроенергію з нафти і вугілля, чи за допомогою гідроелектричних реакторів. Як ці продукти виробляти, з яких ресурсів і за допомогою якої технології. Як повинно бути організоване виробництво, які фірми повинні здійснювати виробництво, орієнтуватися на державні фірми чи на приватні корпорації. Якщо потрібні всі види, то в якій кількості кожен з них, для кого вироблений продукт. Іншими словами, як поділити національний продукт між окремими індивідами і родинами.

Усі ми добре знаємо і розуміємо, що реформи в Україні необхідні. Не забуваймо, що їх проводимо з державної на громадську базу. Саме їх складність в тому, що треба мати певність, що на громадській базі будуть кращі перспективи життя і розвитку для задоволення соціальних потреб. І тут треба бути дуже обережним у вирішуванні цих складних проблем.

Ця дуже цікава доповідь була ілюстрована численними таблицями і рисунками, і слухачі мали змогу краще зрозуміти складність цих проблем.

Доповідач вже на початку заявив, що цілком доповіді не є подати самі реформи, але вказати саме на їх складність.

Було багато запитів, на які доповідач давав вичерпні відповіді.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 19-го ЛЮТОГО 1995 р.

Рочестер, Н.Й. Місячні збори 767-го Відділу УНС відбуваються о год. 2:30 по пол. в приміщенні школи св. Йосафата, 940 Ridge Rd. East. По зборах перекуска. Прошу взяти численну участь і вивіряти свої вкладки. — Секретар.

НЕДІЛЯ, 12-го БЕРЕЗНЯ 1995 р.

Парма, Огайо. Річні збори Б-ва свв. Петра і Павла, Відд. 102 УНСОюзу відбуваються о год. 12-й пол. в кафецерії церкви св. Йосафата, 5720 State Rd. Parma, Ohio. В програмі вибір нової Управи на 1995 рік. Просимо членів прийти. — В. Федак, прес., М. Бобченко, фін. сек.

Продовжує ферментувати український футбол

Бурхливі часи переживає тепер український футбол. Десятки здібних футболістів виїжджають за кордон, більшість яких з наміром залишитися там на постійно. Прикро, що значна кількість цих „втікачів“, переважно ті, що переїхали в Росію, приймають там громадянство, отже стають росіянами. Слідом за футболістами в різні країни світу виїжджають теж досвідчені тренери.

Останньою виїхав до Гітней Володимир Мунтян, який досі був тренером олімпійської репрезентації України. Саме під його провідом олімпійська репрезентація України досі виграла усі свої дотеперішні елімінаційні змагання, займає перше місце в своїй групі і цим самим має добрі можливості вийти до фіналу європейських першостей та здобуття права участі в Олімпіаді в Атланті. „Звичайно, мені шкода залишити Україну і свою збірну. Однак, однак... Обставини у нашому футболі, — сказав В. Мунтян, — склались таким чином, що я не бачу сенсу продовжувати тут свою роботу, навіть не зважаючи на два роки, віддані створенню беззастовної, як на мене, цікавої і першестепенної футбольної дружини... Зрозумівши з боку президента Федерації Віктора Банникова і віцепрезидента Колотельникова я так і не знайшов і коли з'явилася можливість працювати в Гітней, я погодився“.

На початку березня має відбутися виборча конференція Федерації Футболу України, на якій буде обрано новий керівний склад. Ряд футбольних діячів в Україні очікують персональних змін в проводі федерації, уважаючи, що до існуючих ферментів і неполадків у футбольному господарстві в невеликій мірі причиняються Банников і Колотельников.

В. Колотов став новим тренером олімпійської репрезентації України

5-го січня ц.р. виконавчий комітет Футбольної Федерації України затвердив на пост старшого тренера олімпійської репрезентації України Віктора Колотова. В минулому А. Колотов виступав як чільний футболіст київського „Динамо“, останньо працював на посаді тренера.

А. Коньков став тренером національної збірної

Поруч Віктора Колотова, Федерація Футболу України, затвердила на позицію старшого тренера національної футбольної репрезентації в минулому визначного футболіста київського „Динамо“ — Анатолія Конькова. Досі обов'язки тренера тієї збірної виконував Йозеф Сабо.

В часі пресової конференції Коньков, відповіда-



Редактор Омельян Твардовський

ючи на запитання журналістів, між іншими сказав: „Не зважаючи на складність становища, в яке потрапила збірна Україна, вона все ж не втратить авторитету. За час існування збірної України під її прапором виступало близько сотні футболістів. Що до цього додати? Ми просто зобов'язані врахувати помилки попередників, а також використати надбаний за цей час досвід. Я б дуже хотів у цьому плані отримувати допомогу від тренерів клубових команд. Вони більше контактують із змагунами і краще знайомі з їхніми можливостями“.

На запит, як з команд отримає перевагу у комплекті та увазі, національна чи олімпійська? Коньков відповів: „У всіх країнах інтереси національної команди стоять на першому місці. І цілком поділяю цю точку зору. Однак у наших умовах, враховуючи реальну ситуацію, необхідно розвивати ті успіхи, які здатні підвищити репутацію українського футболу. Тому нехтувати турнірними інтересами олімпійської збірної ми з Віктором Колотовим не збираємося. Але про національну збірну теж не забуватимемо“.

На запитання: „Чи у випадку невдачі, не лякає його доля Олега Базилевича? Коньков відповів: „Нічого страшного. Камікадзе себе не уважаю. Хтось же повинен конкретними діями допомагати справі, задля якої і ми, і ви живемо. Тим більше, що я маю уявлення про глибину кризи в нашому футболі. Але також чітко знаю й шлях до його оздоровлення. До речі, перед тим, як погодитися на цю роботу, я отримав запевнення щодо всьлякої підтримки моїх дій з боку керівництва Федерації Футболу України“.

Щодо того, чи Коньков буде включати до збірної легионерів, тобто тих футболістів, що виступають за кордоном, він відповів: „Я вже сказав, що в моєму уявленні національна команда — це вершки футболу тієї країни, яку вона представляє. Ті, хто хоче і може грати за неї, повинен потрапити до її складу. Знову ж, вертаючись назад, зазначу, що якби у 1992 році нам вдалося вирішити питання з головним тренером збірної, впевнений, що усі футболісти, котрі поїхали до Росії, не зробили б цього“.

Один із репортерів запитав Конькова, як він планувє виходити з ситуації, яка склалася в результаті відсутності наших делегатів під час складання календаря ігор у четвертій елімінаційній групі?

— З честю, — відповів Коньков. — В Хорватії намагатимемося не програти, а

через три дні спробуємо приготувати „несподіванку“ для Італії. Якщо нам вдасться перемогти їх, уявляєте, яке піднесення, насамперед моральне, отримають футболісти і вболівальники. Не приховуватиму, матч з хорватами матиме велике психологічне значення.

На закінчення кореспондент запитав, чи Україна має досить кваліфікованих вищівних гравців для успіху в матчах проти грандів європейського рівня?

— Якби я так не вважав — відповів Коньков, — то й не брався б за справу. Хоча з іншого боку, мене бентежать підсумки виступів вітчизняних клубових дружин у континентальних змаганнях. Це свідчить про те, що досягти чогось істотного ми можемо тільки за умов цілеспрямованої, грамотної праці тренерів, змагннів разом з концентрацією усіх зусиль нашого футболу. Як колісний футболіст, можу вас запевнити, що підтримка преси та бібліотиків стоїть теж далеко не на останньому місці.

С. Бубка третій в Європі

Український стрибун з жердкою рекордсмен світу Сергій Бубка з Донецького університету до трійки кращих європейських атлетів 1994 року, яку було названо у висліді опитів, проведених Європейською асоціацією легкої атлетики (ЕАА) серед спортивних журналістів різних країн. Найбільше голосів отримав чемпіон і рекордсмен світу в бігу на 110 метрів з перешкодами Колін Джексон з Англії. Інший англієць, чемпіон спринтер

ВІДИПШЛИ

● ВІД НАС ●

АНТОНІНА ЗВАДЮК член УНС Відд. 25-го в Нью-Йорку, Н.Й. померла 9-го жовтня 1994 року на 95-му році життя. Нар. 22-го квітня 1900 року в Сокалі, Україна. Членом УНС стала 1962 року. Залишила у смутку сина Олега з дружиною Вірою і дитини Надією, Іванною і Юрієм. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в С. Бавид Бруку, Н. Дж.

Вічна їй Пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА Ф. СУПЕК член УНС Відд. 200-го в Кергонксоні, Н.Й. померла 22-го жовтня 1994 року на 65-му році життя. Нар. 18-го травня 1929 року в Кайні, Н.Й. Членом УНС стала 1946 року. Залишила у смутку сестру Флоренс Г. Беймек. Похорон відбувся 25-го жовтня 1994 року на цвинтарі св. Карла в Нью-Йорку, Н.Й.

Вічна їй Пам'ять!

Секретар

ОЛЬГА БОБРОВСЬКА член УНС Відд. 194-го Т-ва „Свобода“ в Нью-Йорку, Н.Й. померла 12-го вересня 1994 року на 71-му році життя. Нар. 3-го лютого 1923 року в Донецьку, Україна. Членом УНС стала 1961 року. Залишила у смутку сина Ігоря з дружиною Сергеною і внуками Діанною і Алексеем. Похорон відбувся 17-го вересня 1994 року на цвинтарі св. Андрія в С. Бавид Бруку, Н. Дж.

Вічна їй Пам'ять!

Олександра Юзенів, секр.

МАРІЯ А. ГАДІ член УНС Відд. 409-го Т-ва ім. св. Івана в Пеквілі, Па. померла 2-го жовтня 1994 року на 80-му році життя. Нар. 2-го грудня 1914 року в Оліфанті, Па. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку Анну Новак, Кері Ветерел, племінників і племінниць. Похорон відбувся на цвинтарі Всіх Святих в Пеквілі, Па.

Вічна їй Пам'ять!

Дженет Г. Боланд, секр.

МИХАЙЛИНА ГЕВКО член УНС Відд. 430-го Т-ва „Дністер“ у Філадельфії, Па. померла 28-го жовтня 1994 року на 89-му році життя. Нар. 1905 року в Дрогобичі, Україна. Членом УНС стала 1970 р. Залишила у смутку сина Богдана з дружиною Лідією. Похорон відбувся на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Філадельфія, Па.

Вічна їй Пам'ять!

Микола Пришляк, секр.

Лінфорд Крісті, на другому місці, Сергій Бубка — третій.

Німецький кіннотник хоче репрезентувати Україну

Ульріх Раш, власник фірми „Спортові коні“, який несе всі видатки для утримання й підготовки в Німеччині відомих київських кіннотників — О. Климка, О. Бурого і І. Журавовську, виявив досить дивне бажання. Як спортсмен-вершник він хоче репрезентувати Україну. Федерація Конного Спорту України не проти цього, залишилося лише погодити певні юридичні нюанси.

Шаховий зональний турнір відбудеться в Україні

Недавно вирішено, що зональні турніри за першість світу з шахів, у яких мають виступити представники України, відбудуться: жіночий — в Мінську, Білорусь, чоловічий — у Києві або в якомусь іншому місті України. У цих змаганнях зони 1.8 разом з українськими шахістами виступлять представники Білорусі, Молдови і Азербайджану. Вони мають завершитися в березні ц.р. По два переможці кожного з цих турнірів одержать путівку до міжзональних змагань нового циклу боротьби за світову шахову корону.

Подав (от)



26 First Avenue
New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

СВЕТЕРИ, ВОВНЯНІ ХУСТИКИ, вишивані жіночі блузочки, виш. обрус, подушки і т. п., кераміка, різьба в Арці — ДШЕВЕР

* ПОСЛУГИ *



300 Parker Avenue, Maplewood, NJ 07040
Tel.: (201) 763-8778
Існують певні обмеження

* ПРАЦЯ *

ПОШУКУЄМО ЖІНКУ для опіки над двома дітьми і легкою домашньою працею. Мешкання і харчі включено. Тел.: (201) 267-7166 по 7:00-й вечора

* ДО ВІНАЙМУ *

ЖІНКА з УКРАЇНИ шукає працю (догляд за дітьми, старшими людьми, домашня робота). Тел. веч.: (201) 478-6372 Питати Ірину.

* ДО ВІНАЙМУ *

ПОМЕШКАННЯ на одну особу Clifton, N.J. Tel.: (201) 546-3572

ГАРНЕ ПОМЕШКАННЯ до винайму на другому поверсі в Jackson Heights N.Y. Тел.: (718) 898-5068

РІДКІСНА НАГОДА Бажаєте мешкати, як у своєму власному будинку? 2 1/2 кімнати. За хатою помістіть під соснами. Влітку біля хати річка. Для однієї особи, що не курить. Близько метро. (718) 658-7449

* FUNERAL DIRECTORS *

ПЕТРО ЯРЕМА УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ ЛУІС НАЙГРО - директор Родина ДМИТРИК Peter Jarema 129 EAST 7th STREET NEW YORK, N.Y. 10039 (212) 674-2568

„СВОБОДА“ —

НАЙСТАРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — СЛУЖИТЬ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ ВЖЕ ПОНАД 100 РОКІВ

- Запрошуємо вас стати її передплатником, чи зробити несподівану приємність комусь із рідних і знайомих, передплативши їм „Свободу“.
- „Свобода“ інформує читача про події в світі, ЗСА та Україні.
- „Свобода“ друкує цікаві інформативні статті з різних ділянок.
- „Свобода“ знайомить кожного з життям української діаспори поза кордонами України.
- „Свобода“ повідомляє про цікаві виступи, зустрічі та концерти у близьких вам околицях.
- „Свобода“ — це засіб удосконалення розмовної української мови.
- „Свобода“ пропонує на своїх сторінках оголошення різноманітних професійних особистостей та фахівців.
- „Свобода“ — це видання Українського Народного Союзу, найстаршої забезпечено-громадської української організації в ЗСА, яка завжди допомагає своїм членам, українській громаді та Україні.



Yes!

I would like a subscription to Svoboda.

Name _____
Address _____
City _____ State _____ Zip _____

RATES:	UNA MEMBER	NON-MEMBER
	Annual 30.00	Annual 55.00
	Semi-Annual 15.00	Semi-Annual 32.00
		Quarterly 17.00

☐ Payment enclosed ☐ Please bill me
☐ I am a member of UNA Branch
☐ I am not a member of UNA

ALL PAYMENTS IN US DOLLARS ONLY

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ проголошує

ПРИДІЛ СТИПЕНДІЙ

НА АКАДЕМІЧНИЙ РІК 1995/96

Згідно з рішенням Стипендіальної Комісії у червні 1988 року

- Стипендії будуть признані тільки для UNDERGRADUATE СТУДЕНТІВ визнаних каледжів та університетів (які студіюють для одержання свого першого ступеня бакалавра) і для ГРАДУАНТІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ, які будуть прийняті до каледжу чи університету в часі виплати стипендії. Студенти зі закінченим ступенем бакалавра не можуть складати подання.
- Студент-аплікант мусить бути АКТИВНИМ ЧЛЕНОМ УНСОЮЗУ (платить вкладку) принайменше ДВА РОКИ при кінці березня того року в якому вносить своє подання на стипендію.

Основи признання стипендій:

1. фінансова потреба
2. предмет студії.
3. студійні досягнення
4. активність в українському громадському, а зокрема студентському житті.

До канцелярії УНСОюзу треба прислати НЕ ПІЗНІШЕ ЯК:

31-го березня 1995 р. — виповнений, підписаний і датований ФОРМУЛЯР 1-го травня 1995 р. — всі ДОКУМЕНТИ вимінені в аплікації і ФОТОЗНІМКА.

Прохання про стипендію на 1995/96 рік треба складати на формулярах, які можна отримати, пишучи на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
Attn.: Scholarship Committee
30 Montgomery Street ♦ Jersey City, N.J. 07032